

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Mødet hævet Kl. 10¹⁵.

11te Møde.

Lørdag den 22. Oktober Kl. 12.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsættelse af første Behandling af
Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
1. April 1922 til 31. Marts 1923.*

Forhandlingen genoptoges.

H. P. Hansen (Randers Amt): Jeg har et enkelt lokalt Spørgsmaal, som jeg gerne vil henstille, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har sin Opmærksomhed henvendt paa. Allerede i Samlingen 1914—15 har jeg omtalt, hvilken Uretfærdighed Staten i sin Tid har beaaet mod de to Byer inde i Mariager Fjordbund, Mariager og Hobro, ved at anlægge Jernbanebroen og Færdselsbroen over Fjorden fra Syd-Hadsund til Nord-Hadsund. Jeg forsøgte den Gang at faa den daværende Minister for offentlige Arbejder interesseret for Sagen, og han syntes ogsaa at have nogen Interesse for den, han syntes at erkende, at der var sket noget, som ikke burde være sket, nemlig at Broen, da den byggedes i 1904, kun fik en Gennemsejlingsbredde af 50 engelske Fod. Det viste sig, at denne Bro Gang efter Gang var Genstand for Paasejlinger, fordi den var saa smal; og saa skred man til at gøre den endnu smallere ved at opføre nogle saakaldte „Fjedringer“, som skulde hindre, at Skibene kom til at paasejle Broen, idet de altsaa sejlede mod Fjedringerne. Derved blev Broens snevre Brede indskrænket yderligere fra 50 til 45 engelske Fod, og det gjorde jo ikke Forholdene bedre. Naar der ikke er sket

flere Paasejlinger i Tiden efter disse Fjedringers Anbringelse end tidligere, beror det nærmest paa Tilfældigheder, men ogsaa derpaa, at Skibe, der ikke kan passere Broen, Skibe, der skulde ind til Mariager, til Cementfabrikkerne, eller til Hobro; bliver liggende Øst for Hadsund-Broen og maa omlosse i Pramme. Jeg omtalte denne Sag baade i Samlingen 1914—15 og i Samlingen 1915—16, og jeg sagde, at den daværende Minister for offentlige Arbejder syntes at have nogen Interesse for Sagen. Men saa kom Kri-gen og ødelagde blandt saa meget andet ogsaa Udsigten til at faa dette Forhold ændret. Jeg er noget ked af, at den ærede Minister for offentlige Arbejder ikke er til Stede, saa han skal være henvist til at læse mine Udtalelser i Tidenden; derfor skal jeg heller ikke fordybe mig meget stærkt i Spørgsmaalets Detailler, men henvise til, hvad jeg har sagt i 1914—15, hvilket kan læses i Tidenden Sp. 109, og hvad jeg senere har sagt i Samlingen 1915—16, hvilke Udtalelser findes Sp. 2545 ff., og til den daværende Ministers Hassing Jørgensens Udtalelser, der findes i Tidenden Sp. 2559—60 og Sp. 2570. Der er gjort den Indvending mod at imødekomme Byerne derinde i Fjordbunden, at de i sin Tid har godkendt Broen, saaledes som den var blevet bygget. Det er imidlertid ganske urigtigt; de to Byers Havneudvalg har i sin Tid protesteret mod at godkende Broen. Men der var andre Kræfter, som var interesseret i Broen, navnlig Aalborgkræfter, og de fik Statsmagtens Øre for Godkendelsen, og saa blev det derved. Disse to af mig nævnte Byer fortjener, at der fra Statsmagtens Side vises dem den Imødekommenhed, som Staten er i Stand til at vise dem, og som den efter min Opfattelse er pligtig at vise dem, fordi Staten her har forhindret Gennemsejlingen af Fjorden, en Gennemsejling, der er foregaaet uhindret fra Arilds Tid. Byerne Mariager og Hobro, og ligeledes de senere tilkomne Cementfabrikker, har aldrig anmodet om at faa denne Bro; men derimod har, siger jeg, Aalborgkræfter været meget stærkt fremme for at faa den, og de har ogsaa opnaaet at faa noget ud af deres Bestræbelser, idet det er lykkedes dem at trække en betydelig Del af Mariagers Opland til Aalborg. Ærede Medlemmer ved jo, at der inde i Fjordbunden ved Cementfabrikkerne er en meget betydelig Virksomhed, som kræver, at meget store Skibe skal kunne sejle gennem Broaabningen for at losse Kul og indlade Ce-